

Κλίμαξ (3)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

(βασισμένο σε κείμενο του Αγίου Ιωάννη του Σιναΐτη περί Απαθείας)

Σέρνομαι ο φιλόθεος
στην κλίμακα και ελπίζω,
εις το σκαλί που ψηλαφώ,
τον Πλάστη να γνωρίζω....
Η κλίση είναι, ανοδική
μα είναι η χαρά, μοναδική

για αυτό θα προσπαθήσω,

πίσω, να μη γυρίσω.....

Θα ανέβω ετούτο το σκαλί

έχω του Πλάστη το φιλί,

και από το βάπτισμά μου,

τον έχω στην σκιά μου....

Είναι αλήθεια , εις τη γη,

καρπός του παραδείσου,

την κάλεσε απάθεια,

και εάν μπορείς, ενδύσου....

Το ένδυμα το στόλισαν

οι αρετές που αφόρισαν ,

τις τέχνες των δαιμόνων,

πάνω στη φύση που έγινε

αρένα των ανόμων.....

Είναι επίγνωση Θεού,

που έχει σειράν , δευτέρα,

μετά την γνώση που κρατούν,

Άγγελοι , στον Πατέρα,,,.

Και ο νους πλέον φωτίστηκε

ποτέ πια δε σκοτίσθηκε,

μες, τον ουράνιο θόλο,

που σκέπασε από τη γη,

τον κόσμο τούτο , όλο....

Την σάρκα , αφθαρτοποίησε

επάνω από τη φύση,

και υπέταξε , υπέρ του νου,

όλες του τις αισθήσεις

και έτσι δικαίως αντίκρισε

τον Άνακτα , της κτίσης.....

Τον νουν , αφού αγίασε

τις θεωρίες πλησίασε,

καρπούς Θείους, δοκίμασε

στη γη, που δεν ατίμασε.....

Και είναι η Χάρις περισσή,

πως τούτο να αντέξεις,

πως ζεις εις τον Παράδεισο,

δεν μου αρκούν , οι λέξεις...

Ατέρμονο το πέλαγος

και το έλεος, μεγάλο,

το ακούμπησε ο απαθής,

τι πια να γράψω, άλλο.....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής